

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 79.396 van 22 maart 1999
in de zaak A. 61.482/IX-401.**

In zake : Jeannine CARON,
die woonplaats kiest bij
advocaat D. LAGASSE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Terhulpssteenweg 187

tegen :

de Vlaamse Gemeenschap, vertegenwoordigd door
de Vlaamse regering.

D E R A A D V A N S T A T E , I X e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat Jeannine CARON
op 22 december 1994 heeft ingediend om de vernietiging
te vorderen van het besluit van 19 oktober 1994 van de
Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangele-
genheden houdende intrekking van haar erkenning als
wervings- en selectiebureau in het Vlaamse Gewest;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van
antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste
auditeur-afdelingshoofd J. DE COENE;

Gelet op de beschikking van 29 januari 1998
die de neerlegging ter griffie van het verslag en van
het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen en gezien de laatste memorie van verzoekster;

Gelet op de beschikking van 22 december 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 25 januari 1999;

Gehoord het verslag van voorzitter J. BORRET;

Gehoord de opmerkingen van advocaat St. VERBEKE, die loco advocaat D. LAGASSE verschijnt voor verzoekster, en van advocaat E. DE BOCK, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Op 8 november 1993 dient verzoekster een aanvraag in tot erkenning als wervings- en selectiebureau in het Vlaamse Gewest; zij ondertekent hierbij een verklaring op eer dat zij "de toepassing van persoonlijkheidsonderzoeken en psychologische tests enkel (zal) laten gebeuren door of onder verantwoordelijkheid van een doctor of licentiaat in de psychologie".

1.2. Bij ministerieel besluit van 22 februari 1994 wordt verzoekster erkend als wervings- en selectiebureau in het Vlaamse Gewest voor een periode van maximaal vier jaar ingaande op 1 maart 1994.

1.3. Op 28 september 1994 adviseert de Erkeningscommissie voor outplacement-, wervings- en selectie-

tiebureaus in het Vlaamse Gewest eenparig de erkenning in te trekken.

De tekst van het advies luidt als volgt :

"Op haar bijeenkomst van 26 januari 1994 heeft de Commissie de erkenningsaanvraag onderzocht van mevrouw Jeannine CARON.

In haar Advies nr. 17 werd door de Commissie voorgesteld aan betrokkene een erkenning toe te kennen voor het uitoefenen van wervings- en selectieactiviteiten voor een periode van 4 jaren.

Bij het formuleren van dit advies is de Commissie er o.m. van uitgegaan -zoals door mevrouw CARON op eer verklaard- dat betrokkene voor de uitoefening van selectieactiviteiten beroep kan doen op de medewerking van een doctor of licentiaat in de psychologie en dat zij de toepassing van persoonlijkheidsonderzoeken en psychologische tests enkel laat gebeuren door of onder verantwoordelijkheid van een doctor of licentiaat in de psychologie.

Mevrouw CARON heeft een diploma van assistente in de beroepsoriëntatie.

Uit het onderzoek van de erkenningsaanvraag van een andere firma - de CV M & M Consultants (cf. dossier VG.WS.190) was op de bijeenkomst van de Commissie van 31 augustus l.l. reeds gebleken dat mevrouw CARON voor deze firma de psychologische en grafologische analyses doet. Dit was overigens de reden waarom de erkenningsaanvraag van deze firma door de Commissie negatief geadviseerd werd (cf. Advies nr. 191) omwille van het feit dat niet voldaan werd aan de voorwaarden inzake professionele deskundigheid, meer in het bijzonder wat de medewerking betreft van een licentiaat of doctor in de psychologie zoals bepaald in artikel 6, § 4 en in artikel 7 van het Besluit van 9 juni 1993.

Naar aanleiding van de gedane vaststellingen werd mevrouw CARON uitgenodigd voor een hoorzitting op de bijeenkomst van de Commissie van 28 september l.l.. Op deze hoorzitting werd door mevrouw CARON uitdrukkelijk bevestigd dat ze in het kader van haar selectieactiviteiten geen beroep doet op de medewerking van een doctor of licentiaat in de psychologie. Mevrouw CARON gaat er vanuit dat ze als assistente in de beroepsoriëntering -gelet ook op haar beroepservaring- zelf gekwalificeerd is om dit soort activiteiten uit te voeren.

De Commissie heeft akte genomen van deze verklaringen van betrokkene en heeft op haar bijeenkomst van 28 september l.l. bij eenparigheid het hiernavolgend advies uitgebracht.

ADVIES

In haar aanvraag tot erkenning voor het uitoefenen van wervings- en selectieactiviteiten heeft mevrouw CARON op eer verklaard dat ze beantwoordt aan de

voorwaarden inzake professionele deskundigheid, meer in het bijzonder wat de medewerking betreft van een licentiaat of doctor in de psychologie zoals bepaald in artikel 6, § 4 en in artikel 7 van het Besluit van 9 juni 1993.

Uit de gegevens waarover de Commissie beschikt in het kader van een andere erkenningsaanvraag (cf. supra) en uit de verklaringen van mevrouw CARON op de hoorzitting van 28 september l.l., is gebleken dat betrokkene niet beantwoordt aan genoemde voorwaarden inzake professionele deskundigheid.

De Commissie stelt dan ook voor -op grond van artikel 9, § 1, 4e van het decreet van 3 maart 1993- om de erkenning die met ingang van 1 maart 1994 aan mevrouw CARON werd toegekend voor een periode van vier jaren, in te trekken".

1.4. Bij ministerieel besluit van 19 oktober 1994 wordt de erkenning van verzoekster met ingang van 1 november 1994 ingetrokken.

Het besluit verwijst naar het eenparig advies van de erkenningscommissie.

2. Overwegende dat in haar eerste twee annulatiemiddelen verzoekster de opvatting huldigt dat de op haar toegepaste regelgeving niet op haar toepasselijk was, dat zij dus niet erkend moest worden om haar activiteiten van werving en selectie uit te oefenen;

2.1. Overwegende dat in de opvatting die aan deze twee middelen ten grondslag ligt, met de bestreden beslissing is ingetrokken een erkenning die verzoekster rechtens niet nodig had; dat een toewijzing van haar beroep zou inhouden dat, door de vernietiging van de intrekking, de erkenning rechtens herleeft; dat de zin van het annulatieberoep geweld zou worden aangedaan wanneer de toewijzing van een beroep kon uitlopen op de herleving van een beslissing waarvan de verzoekende partij stelt dat ze voor haar rechtens overbodig is;

Overwegende dat de twee eerste annulatiemiddelen rechtens niet dienstig zijn;

3. Overwegende dat in haar derde annulatiemiddel verzoekster aanvoert dat het besluit van 9 juni 1993 van de Vlaamse Executieve waarop de bestreden beslissing mede is gebaseerd, onwettig is doordat het niet werd onderworpen aan het advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State;

3.1. Overwegende dat als dit middel gegrond is, niet alleen de intrekking van verzoeksters erkenning, maar in de eerste plaats die erkenning zelf onwettig is; dat herhaald moet worden dat verzoekster geen door het annulatieberoep beoogd voordeel kan halen uit de vernietiging van de intrekking van een volgens haar onwettige erkenning;

4. Overwegende dat verzoekster voor haar vierde en vijfde annulatiemiddel uitgaat van de gedachte dat de bestreden beslissing gebaseerd is op het feit dat zij niet meer zou voldoen aan de criteria van professionele deskundigheid die zijn vastgesteld in de artikelen 6, § 4, en 7, eerste lid, van het besluit van de Vlaamse Executieve van 9 juni 1993 tot uitvoering van het decreet van 3 maart 1993 houdende regeling tot erkenning van de outplacement-, wervings- en selectiebureaus in het Vlaamse Gewest;

4.1. Overwegende dat het bestreden ministerieel besluit verwijst naar het eenparig advies van de erkenningscommissie; dat krachtens artikel 9, § 1, van bovenvermeld decreet van 3 maart 1993 de minister het advies van de erkenningscommissie over de intrekking van een erkenning dient te volgen wanneer dat advies eenparig is uitgebracht; dat te dezen de commissie eenparig heeft geadviseerd verzoeksters erkenning in te trekken, niet omdat verzoekster niet meer voldeed aan de voorwaarden inzake professionele deskundigheid, maar omdat zij daaromtrent valse verklaringen had afgelegd; dat, immers, blijkt het in 1.3. hierboven overgeschreven

advies, de commissie haar advies heeft gegrond op artikel 9, § 1, 4°, van voornoemd decreet, waar is bepaald dat de erkenning kan worden ingetrokken wanneer "de erkenning verleend werd op grond van verklaringen die vals, onvolledig of onjuist worden bevonden";

Overwegende dat de middelen niet tot vernietiging kunnen leiden;

5. Overwegende dat verzoekster in haar zesde annulatiemiddel schending aanvoert van artikel 9, § 1, vierde lid, van meervermeld decreet van 3 maart 1993 doordat zij niet naar behoren werd gehoord;

5.1. Overwegende dat in het auditoraatsverslag over dat middel te lezen staat wat volgt :

"Op 13 september 1994 werd Mevrouw CARON gehoord (adm. doss., stukken 8 en 9) omtrent de elementen die tot steun dienen van de bestreden beslissing. Verzoekster legt, anderszins, geen elementen voor tot staving van de affirmatie dat zij haar eigen middelen en argumenten niet zou kunnen hebben laten gelden. Het middel is niet gegrond.";

5.2. Overwegende dat na van dat verslag kennis te hebben genomen verzoekster in haar laatste memorie verklaart zich te gedragen naar de wijsheid van de Raad;

5.3. Overwegende dat de kamer zich bij het verslag van het lid van het auditoraat aansluit; dat het middel dus als ongegrond wordt afgewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van verzoekster.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op tweeëntwintig maart 1900 negenennegentig, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BORRET,	voorzitter,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	L. HELLIN,	staatsraad,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. BORRET.